

Lovens § 2 indeholder en almindelig, lovbestemt formodningsregel om, hvad en ekspropriationshjemmel indebærer med hensyn til ekspropriationens art og genstand, medmindre andet fremgår af den lov, der indeholder hjemmelen.

Lovens afsnit III (§§ 4-10) omhandler *ekspropriationsmyndighederne* og deres opgaver. §§ 6 og 7 omhandler sammensætningen af ekspropriationskommissionerne og taksationskommissionerne og indeholder regler om kommissionernes beslutningsdygtighed, og § 10 indeholder inhabilitetsregler.

Myndighedernes opgaver beskrives udførligt i det følgende afsnit i loven: „IV. Fremgangsmåden“. Den heri omhandlede ordning går i sine hovedtræk ud på, at den statsmyndighed eller koncessionerede virksomhed, der søger et projekt realiseret gennem ekspropriation, fremsætter anmodning herom over for ministeren for offentlige arbejder. Ministeren henviser begæringen til behandling ved en ekspropriationskommission, der foretager en nærmere prøvelse af projektet i forbindelse med en besigtigelsesforretning. Kommissionen kan herved bestemme, at ekspropriationen kun kan gennemføres, såfremt der foretages sådanne ændringer i projektet, som kommissionen finder nødvendige af hensyn til ejere, andre rettighedshavere, almene interesser eller anlæggets hensigtsmæssige gennemførelse. Først efter denne prøvelse indkaldes til den egentlige ekspropriationsforretning.

Denne fremgangsmåde har fortrinsvis til formål at sikre en i hele samfundets interesse hensigtsmæssig udformning af projektet, samt at der ved anlæggets udformning og det konkrete ekspropriationsindgrebs detaljerede fastlæggelse tages tilbørlige hensyn til ekspropriaternes og andre udenforståendes berettigede interesser. Der åbnes ekspropriaterne, kommunalbestyrelser og andre, der har en konkret interesse i projektet, en adgang til at fremkomme med indsigelser mod dettes udformning, påpege specielle for dem bestående vanskeligheder og få disse synspunkter vurderet af et uafhængigt organ, og der er i loven indført detaljerede bestemmelser om bekendtgørelse, indvarsling m. v., der skal sikre parternes mulighed for at give deres mening til kende.